

Με

ρώτησες πώς μπορώ να σου αποδείξω ότι υπάρχει Θεός. Και, αν υπάρχει, πώς ξέρω ότι ο δικός μου Θεός είναι ο αληθινός. Και σου απάντησα με μια ερώτηση: Σε νοιάζει η απάντηση; Ή απλά το ρωτάς από φιλολογικό ενδιαφέρον; Ή απλά για να με πικάρεις;

Πόσο δύσκολα ερωτήματα... Μα και πόσο αληθινά, υπαρκτά, καθημερινά, αλλά με διαστάσεις αιώνιες...

Και σου είπα -το θυμάσαι- ότι ο Θεός δεν είναι θέμα φιλοσοφικών σκέψεων και επιχειρημάτων. Ο Θεός είναι κάτι που το ζεις. Τον ζεις. Τον βιώνεις, τον αισθάνεσαι, τον νιώθεις μέσα σου βαθιά. Η πίστη μας στον αληθινό Θεό είναι εμπειρία και βίωμα. Αν θες να σου λυθούν οι απορίες πρέπει να διώξεις τον εγωισμό από μέσα σου. Να γονατίσεις και να προσευχηθείς. Να Του πεις: "Θεέ μου, έλα στην καρδιά μου. Έλα, Θεέ μου, και δείξε μου ότι υπάρχεις. Σε ψάχνω και το ξέρεις ότι σε ψάχνω στ'αλήθεια".

Αλλά και πάλι μη νομίσεις ότι επειδή έκανες μια προσευχή, θα φανερωθεί ο Θεός σαν με μαγικό τρόπο. Ο Θεός γνωρίζει εσένα καλύτερα απ'τον καθένα. Ακόμα και απ'τον εαυτό σου. Και θα σου φανερωθεί όταν εκείνος το θελήσει. Εσύ, μονάχα μείνε σταθερός στην προσευχή σου, στην ελπίδα. Κάθε μέρα και κάθε ώρα. Γιατί ο Θεός ακούει.... Πάντα ακούει... Εμείς, όμως, έχουμε τις προϋποθέσεις να τον

ακούσουμε;

Πηγή: agioritikovima.gr